

Anna och Pyton

Jag har tittat på rasen korthårig Collie sen 2000. En sådan skulle jag ha en dag, bestämde jag då.

Hittade ganska direkt "min" uppfödare och bestämde från början att där skulle min nästa hund komma ifrån.

Kikade in på kennelns hemsida med jämna mellanrum, men olika privata omständigheter gjorde att det inte blev något nytt hundköp för mej förrän 2005.

Och så den 12 juli föddes det äntligen en blue merle färgad hane, för det var det jag skulle ha.

Jag vet att en bra hund inte har någon färg men för mej är blue merle den ultimata och snyggaste färgen på ett korthår.

Jag var och hälsade på valparna några gånger innan det äntligen var dags att åka och hämta hem "guldklampen".

Vi hade väldiga problem med att hitta på ett namn åt honom. Det började med Pluto, fortsatte sedan med ett par andra alternativ, men sedan blev det till sist Pyton.

Han har varit med mig i det dagliga arbetet med mjölkarna sedan dag 1. Märkte redan när han var ca fyra månader att han hade rejält med vallningsvilja och "djuröga" i sej. Han pendlade redan då fint bakom koflocken fast han var knappt "tre äpplen hög" och försökte driva flocken framåt.

för honom att jag inte är arg på honom.

Pyton var lite väl intensiv i arbetet de två första åren. Det gick ibland lite för fort, men nu har han verkligen utvecklats och kan driva djuren framför sej koncentrerat, lugnt och fint, och han jobbar gärna länge.

Allra bäst går det om Pyton och jag får jobba själva utan heelern, annars blir det lätt ett tävlingsmoment mellan hundarna.

Jag och min Pyton tränar också lydnad, spår, lite agility och så är han en underbar promenadkompis och familjehund, lekfull, genomsnäll och en suverän sängvärmare, en riktig allrounder alltså.

Precis som jag tycker att en collie ska vara - bra på lite av varje.

Anna Holmström & Pyton

Nu har han ju haft en suverän läromästare i Lancashire Heelern Fiasko 10 år som lärt honom massor i arbetet med stooooora kor. Fiasko har lärt honom att man ibland måste ta i med hårdhandskarna och det har Pyton anammat och är nu en väldigt stark arbetshund.

Han backar inte även om en kossa vänder upp mot honom, utan då kommer det grova skallet fram. Men han är inte riktigt lika dumdristig som heelern (som ibland är för tuff för sitt eget bästa) utan vet också när det är dags att snabbt försöka komma ur vägen.

Han är väldigt lyhörd på mig och vet exakt när jag menar allvar om en kossa inte vill och då kommer han snabbt som attan till undsättning.

Att han är så lyhörd blir ibland tyvärr en nackdel också, för om jag blir arg på en kossa så tar han också åt sej av det. Som tur är så släpper han det relativt fort när jag förklarar

